

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A. O.** ,
skazanego z art. 310 § 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 15 marca 2023 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie
z dnia 4 października 2022 r., sygn. akt II AKa 227/21,
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie
z dnia 22 marca 2021 r., sygn. akt IV K 99/18,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji obrońcy skazanego z dnia 27 grudnia 2022 r. sformułowany został wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 4 października 2022 r., sygn. akt II AKa 227/21, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 22 marca 2021 r., sygn. akt IV K 99/18. Autor kasacji wskazał, że wniosek ten jest uzasadniony wysokim prawdopodobieństwem uchylenia zaskarżonego wyroku, a skazany nie stawiał się jeszcze do odbywania kary pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Jak wskazuje się w orzecznictwie, wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okolicznościach, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, który podlegają bezzwłocznemu wykonaniu. Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 145/14, LEX nr 1566739; zob. też np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 14 czerwca 2018 r., II KK 178/18, LEX nr 2506098; 4 października 2012 r., II KK 56/12, LEX nr 1220820, z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNwSK 2006/1/196, z dnia 8 września 2004, V KK 214/04, OSNwSK 2004/1/1513*). Ponadto należy mieć na względzie to, czy wykonywanie orzeczenia nie narazi skazanego na poważne i w zasadzie niepowetowane dolegliwości, co w pierwszej kolejności odnosi się do odbywania kary pozbawienia wolności i może zaistnieć zwłaszcza w wypadku, gdy realnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18, LEX nr 2449778*).

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, należy stwierdzić, że na obecnym, wstępnym etapie postępowania kasacyjnego, brak jest podstaw do przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji. Jeśli chodzi o zarzut wystąpienia jednej z bezwzględnych przyczyn odwoławczych, określonych w art. 439 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k., to kwestia zasiadania w składzie orzekającym sądu odwoławczego sędziego delegowanego przez Ministra Sprawiedliwości, będzie przedmiotem analizy Sądu Najwyższego w ramach zagadnienia prawnego w sprawie I KZP 3/23, co będzie rzutowało na ogólne

zapatrywanie prawne co do zapewnienia standardu prawa do sądu w przypadku udzielenia sędziemu delegacji przez Ministra Sprawiedliwości do sądu rozpoznającego sprawę zarówno w pierwszej, jak i drugiej instancji.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.